

Panssarikillan puheenjohtajien kertomaa

Panssarikillan juhliessa 70-vuotista taivalta juhlii Panssarimuseo 60-vuotista olemassaoloaan. Panssarikillan ja Panssarimuseon tiet erkanivat vierekkäisille laduille vuonna 2002 kun killan vastuu museotoiminnasta siirtyi Panssarimuseosäätiölle. Edelleen ladut johtavat samaan suuntaan. Tässä artikkelissa Panssarikillan puheenjohtajat kertovat omien puheenjohtajakautsiensa mielinpainuvimmista toimista ja tapahtumista Panssarimuseosäätiön perustamisen jälkeen.

Erkki Kauppinen, kauteni Panssarikillan puheenjohtajana 2001–12.4.2003

Aktiivisen osallistumiseni alkamisen Panssarikillan toiminnassa löytyy kaksi syyllistä, nyt jo edesmenneet kiltaveljemme Ilmari Kivistö ja Tauno Salmi. Kiitos siitä heille. Aina, kun tapasimme, sain kuulla saman kysymyksen, milloin tulet mukaan killan toimintaan? Kun keväällä 1997 siirryin reserviin, sanoin heille, että nyt voisi löytyä sillekin toiminnalle aikaa. Virhearvio, sillä tämä harrastus vei sitten kyllä leijonanosan ns. vapaa-ajastani.

Syyskokouksessa 1998 minut valittiin killan valtuuskunnan puheenjohtajaksi. Tämän toimitelimen tehtävä oli minusta jotenkin erikoinen, sillä olihan killan hallituksessa vuosikokouksen valitsevat, pätevät kiltalaiset. Jostakin syystä näiden kahden elimen välillä ”räiskyi ja kipinöi”, olihan johtomiehinä lujatahtoisia ja ripeään toimintaan tottuneita panssariveteraaneja. Hallitus on operatiivinen johtoporras ja vastaa killan vuosikokoukselle sen päättämien suuntaviivojen toteuttamisesta. Valtuuskunta lausuntoja antavana väliportaana saattoi olla turha, mutta silloisessa tilanteessa tarpeellinen. Yksi tärkeä asia, jota valtuuskunta yritti viedä eteenpäin ja hallitukselta asian edistymisestä kyseli, oli säätiön perustaminen. Killan hallitus teki kokouksessaan 18.12.1991 päätöksen valita toimikunta valmistelemaan säätiön perustamista. Tämä päätös perustui killan 7-vuotissuunnitelmaan 22.3.1991. Asia ei edennyt, vaan sitä pallolettiin edes takaisin hallituksen ja vuosikokousten välillä

Panssarikillan syyskokous 11.11.2000 valitsi minut killan hallituksen puheenjohtajaksi vuosiksi 2001–2002. Lähtötilanteesta odotti tärkeä tapahtuma, jota hallitus oli tarkkokaasti jo valmistellut, nimittäin



Erkki Kauppinen avaa killan 50-vuotisjuhlakokouksen 6.10.2001, jossa päätettiin peruspääoman luovuttamisesta perustettavalle Panssarimuseosäätiölle.

Panssarikillan 50-vuotisjuhlavuoden tapahtumat Panssarimuseon täyttässä 40 vuotta. Toinen tärkeä, mutta kauaskantoinen asiakokonaisuus todettiin killan 7-vuotissuunnitelmassa 2001–2007: ”Panssarimuseosäätiö perustetaan mahdollisimman pian museon toiminnan rahoitus ja kehittämissä mahdollisuuksien turvaamiseksi.” Valtuuskunta minulta aika ajoin kyseli, milloin se säätiö perustetaan! Toimintasuunnitelmassa vuodelle 2001 asetettiin tavoitteeksi Panssarimuseosäätiön perustaminen vuoden 2001 aikana. Lunaan Panssari-lehteä: ”Panssarikillan 50-vuotisjuhlakokous pidettiin lauantaina 6.10.2001 Parolannummella uudessa sotilaskodissa ja paikalle oli saapunut 91 kokousedustajaa. Tämä killan ylittä päätösvaltaa edustava kokous vietiin läpi vast’ikään hyväksytyjen uusien sääntöjen mukaisesti. Juhlakokouksen työjärjestykseen sisältyi merkittävän päätöksen tekeminen – Panssarimuseosäätiön peruspääoman luovuttamisesta päättäminen.”

Juhlakokous päätti yksimielisesti luovuttaa perustettavan Panssarimuseosäätiön peruspääomaksi yhteensä 160.000,00 markan arvoisen Kiltapirtin ja sen yhden hehtaarin tontin. Näin kymmenen vuoden mittaiseksi venynyt säätiön perustaminen oli saatu päätökseen killan puolelta.

Panssarimuseo täytti 40 vuotta 2001 ja 28.6. museon juhlan yhteydessä saimme jopa valtakunnallista näkyvyyttä, kun TV 3:n uutisissa

Panssarimuseon säätiökiista nousi juttuaiheeksi. Panssarikillan 50-vuotishistoriikki ”Iske ja Murra” valmistui Pauli Thomeniuksen kirjoittamana ja sai Panssari-lehden mukaan sekä positiivista että negatiivista palautetta. Silloinhan on tehtävässä onnistuttu. Hannes Ignatiuksen säätiö antoi jatkaa historiikki kirjoittajalle. Killan kevätkokouksessa 20.4.2002 valittiin Panssarikillaa edustavat jäsenet Panssarimuseosäätiön edustajistoon odottamaan Patentti- ja rekisterihallituksesta tulevaa säätiön perustamisilupaa. Esa Muikku esitteli kokoukselle museon laajentumis- ja rakennushankesuunnitelmia sekä mahdollisia maa-alueiden vaihto- tai lunastusvaihtoehtoja. Juhliakin riitti, Panssaridivisioona täytti 28.6.2002 60 vuotta. Killan taloudellinen tilanne jatkui perinteiseen tapaan kireänä.

”Kaksilla rattaila” ajaminen ei mielestäni ollut kovin sopivaa, koska olin killan puheenjohtajana ajautunut myöskin keskeiseen vastuuseen tulevasta Panssarimuseosäätiöstä. Niinpä ilmoitin jo vuoden 2002 alussa jättäväni killan puheenjohtajan tehtävän. Syyskokous 19.10.2002 ei kuitenkaan saanut valittua uutta puheenjohtajaa, joten annoin aikalisän luvaten jatkaa kevätkokoukseen 2003 tehtävässäni. Panssarimuseosäätiön edustajiston perustava ja säätiön toimintaa valmisteleva kokous pidettiin 21.11.2002. Tässä kokouksessa minut valittiin säätiön hallituksen puheenjohtajaksi. Edellä mainitsemani tunne kaksil-

la rattailla ajamisesta sai konkreettisen vahvistuksen, kun killan puheenjohtajana allekirjoitin säätiön peruspääoman lahjoituskirjan ja säätiön puheenjohtajan allekirjoitin sen vastaanotetuksi! Jatkoin Panssarimuseosäätiön hallituksen puheenjohtajana yli 9 vuotta.

Kiitän Panssarikillan hallituksessa kanssani työskennelleitä kiltaveljiä saumattomasta yhteistyöstä yhteisen päämäärämme puolesta. Erityisen kiitoksen ansaitsevat silloiset nuoret kiltalaiset, jotka tukivat minua säätiötaitelun kestäessä. Teillä oli kyky nähdä kauemmaksi.

Nykyisin teen kiltalaisena ”projektutiluontoisia” tehtäviä, opastuksia lie-nee takana muutama sata. Onnittelen Panssarikillaa merkkivuoden johdosta ja toivotan killalle ja sen uutterille sisarille ja veljille mitä parhaita menestystä tulevana vuosina.

Jaakko Pihlaja, kauteni Panssarikillan puheenjohtajana 12.4.2003 - 2007

Oma urani panssarikillan hallituksen puheenjohtajana ajoittui vuosille 2003–2007. Taisin olla tuohon mennessä historian nuorin hallituksen puheenjohtaja aloittaessani urakkani 25-vuotiaana. Pestin otin vastaan kevätkokouksessa 2003. Muistan vieläkin elävästi, kuinka kokouksessa pitkään haettiin Erkki Kauppisen seuraajaa, Erkin siirtyessä johtamaan juuri perustettua Panssarimuseosäätiötä. Ilmeisesti Erkki jo hivenen turhautui jatkailuun koska tauon jälkeen piti puheen, josta muistan ainoastaan kaskun joulupukista ja insinööristä. Eli mitä eroa on joulupukilla ja insinöörillä? Joulupukilla on tietenkin lahjoja. Tämän kaskun jälkeen kiltaveli Pauli Thomenius jatkoikin sujuvasti tästä kertoen, että nyt löydettiinkin puheenjohtajaehdokkaaksi insinööriopiskelija. Vasta jälkeenpäin valkeni, mihin tulikaan ryhdyttyä.

Olin kyllä jo pitkään toiminut aktiivisena kiltalaisena ja olin yksi Telatappitiimin perustajista. Ennen tuotakin olin pitkään ollut Maken apuna pajalla ja talkoissa ym. Hallitustyö tosin oli hyvin kaukana pajan töistä.

Kauteni suurimpia askareita oli Panssarimuseosäätiön perustamiseen liittyvät toimet. Toimintamalleja haettiin kun ”Museon mäellä” olikin nyt kolme eri toimijaa, Panssarimuseo, Panssarimuseosäätiö ja Panssarikilta. Varmaankaan ns. ulospäin kolme toimijaa eivät näyttäytyneet millään tapaa erillisinä. Rinteessä puuhasi edelleen tasainen kiltaveljien ja -sisarien joukko, näyttelyt vaihtuivat ja arki rullasi ulospäin sujuvasti. Taustal-



Ensimmäinen Perhepäivä pidettiin 2004. Tapahtuma kerää edelleen vuosittain suuren kävijämäärän museolle. Kuva vuodelta 2007.

la sen sijaan riittikin työtä allekirjoitta-neella ja Erkki Kauppisella.

Aikanani myös aloitettiin muutamat uudet perinteet, Perhepäivä ja Panssariseminaari. Perhepäivän alulle paneva voima oli Tuire Mäkelä yhdessä kiltasihteeri Päivi Kanervan kanssa. Aluksi olin hivenen epäileväinen tapahtuman suhteen, mutta autoin siitäkin huolimatta valmisteluissa. Tapahtuma tosin sitten osoitti epäilykseni turhiksi. Tapahtuma on kerännyt kesällä museolle suuren yleisömäärän vuodesta toiseen ja on näin vakiinnuttanut paikansa Panssarimuseon tapahtumissa.

Panssariseminaarin alkuun paneva voima oli Esa Muikku. Nopeasti seminaari lunasti paikkansa alkuvuoden tapahtumissa. Paikalle on saatu asi-antuntijoita ympäri maailmaa ja luennot ovat olleet todella mielenkiintoisia.

Kaudeltani mieliinpainuvin asia, oli se valtava tuki jota eri tahoilta tuli. Aina ei tietenkään kaikkien kanssa oltu samaa mieltä, mutta yhteistyö sujui siitäkin huolimatta. Muutamille henkilöille haluan erityisesti lausua kiitokset. Erkki Kauppiselle kiitokset opastuksesta ja tuesta hallitustyön alkutaipaleella, Esa Muikulle kiitokset tuesta hallitustyön aikana ja sen ulkopuolella, Rainer Syrjälälle tuesta ja ohjauksesta. Aivan erityiset kiitokset kuuluvat myös Maunu Uotille. Maunu Uoti toimi Panssarimuseon johtajana ja oli yhteistyökumppani vailla vertaa, sovitut hommat pidettiin säntillisesti!

Suurin kiitos kuitenkin kuuluu kiltasihteeri Päivi Kanervalle. Ilman Päivin tinkimätöntä omistautumista olisi moni asia jäänyt tekemättä, niin killan, säätiön kuin Panssarimuseon osalta.

Osaltani kiltatoiminta jäi muutama vuosi sitten pois. Osittain työkiireistä, osittain näkemyseroista ja osittain

henkilökemioista johtuen. Silti tässä muutaman vuoden jäähdyttelyn jälkeen kipinä panssarihommiin kytee yhä. Kuka tietää, ehkä vielä joku päivä...

Rainer Syrjälä, kauteni Panssarikillan puheenjohtajana 2008–2012

Aloittaessani Panssarikilta ry:n hallituksen puheenjohtajana tiesin mielestäni hyvin mitä tuo pesti pitää sisäl-ään. On kuitenkin todettava, että vastaan tuli päiviä, joita eri tilanteineen ei aina pystynyt ennakoimaan saati suunnittelemaan etukäteen.

Panssarikillan ja Panssarimuseosäätiön toimintojen jako oli vakiintunut ja uusi näyttelyhalli oli valmistumassa aikataulun mukaisesti. Samaan aikaan killan toimenpitein talkootyönä rakennettiin museorinteen korsu uuteen kuosiin.

Vuoden mieleen painuvin hetki oli 12.7.2008 kun Panssarimuseon Näyttelyhalli 2 avattiin juhlavasti runsaslukuisen kutsuvierasjoukon läsnä ollessa. Tilaisuuden alku oli suorastaan jyrisevä, kun Panssarikillan jäsenien toimesta ajettiin halliin tuleva vaunukalusto avattujen ovien eteen juhlaväen nähtäväksi.

Loppuvuoden aikana saatettiin loppuun tonttikauppa Hattulan kunnan kanssa. Asiaa oli valmisteltu aiemmin ja hinnastakin oli sovittu. Vuoden 2007 killan hallitus oli kerännyt vuoden viimeisessä kokouksessa keskuudestaan koko kauppasumman 100,00 euroa. Kauppakirjan allekirjoitus tapahtui 9.10. ja maksaessani kauppahinnan yhdellä setelillä kerroin rahoituksen taustan kunnanjohtaja Martti Puralle. Hän kiitti ja totesi, että tämä seteli pitää kehystää ja asettaa



Veteraanisukupolvi on vuosien kuluessa siirtynyt yhä enenevässä määrin lopulliselle matkalle. 6. joulukuuta 2009 oli kunniapuheenjohtajan Börje Brotellin vuoro. Mutta perintö jää ja sitä Panssarikilta sekä Panssarimuseo vaalivat.

hänen työhuoneensa seinälle. En ole tarkistanut tapahtuiko näin.

Seuraavan vuoden aikana keskityttiin killan Näyttelyhalli 1:n tilojen käytön laajentamiseen ja kunnostukseen. Yhteistoimin Panssarimuseon kanssa rakennuksen yläterassin osa muutettiin lämpimäksi toimiston arkistohuoneeksi. Killan toimenpitein peruskorjattiin toimiston sisätilat ja uusittiin kalusteet. Kaikissa edellä mainituissa töissä talkootyö oli valttia.

Panssarikillan osastojen toiminta alueillaan aiheutti jatkuvasti pohdintaa. Panssari- ja panssarintorjuntajoukkoja ei enää ollut kaikkien osastojen alueilla. Edellisenä vuonna perustettu Kymenlaakson osasto alkoi toimia heti aktiivisesti huoltamalla ja kunnostamalla Miehikkälän Pioneerimuseon panssarikalustoa.

Vuoden lopulla saatiin suru-uutinen kun killan pitkäaikainen kunniapuheenjohtaja Börje Brotell nukkui ikiuneen. Vuoden vaihteen molemmin puolin käytiin neuvonpitoa ja suunniteltiin useiden tahojen kanssa tulevaa siunaus- ja hautausjärjestelyä. Börje Brotell siunattiin Turun Vanhalla hautausmaalla 2.2.2010. Panssariveteraanin viimeinen matka toteutettiin Panssarikiltalaisten toimiessa kantajina. Tapahtuma oli kaikille osallistuneille mieleen painuva.

Killan aktiivijäsenien esityksestä jo aiempina vuosina käyty keskustelu niin sanotun "Kiltavaunun" hankkimisesta sai uutta vauhtia, kun eräät yksityiset toimijat ilmaisivat kiinnostuksensa asiaan. Joulukuussa tehtiinkin kartoitusta mahdollisen kaluston hankinnasta Tsekistä.

Vuoden lopulla Panssari-lehden

ilmestymistä uhkasi käytössä olleen painotalon toiminnan lopetus.

Lehden päätoimittajan ripeän toiminnan ansiosta saatiin seuraavan vuoden ensimmäisen numeron painatus varmistettua. Painotalojen asianmukaisen kilpailutuksen toteutus tapahtui vuoden vaihteen molemmin puolin.

Vuoden 2011 killan kevätkokous teki päätöksen, jossa lakkautettiin Panssarikillan valtuuskunta. Aloite kokoukselle tuli valtuuskunnalta. Päätös aiheutti voimassa oleviin sääntöihin asianmukaisia muutoksia. Panssarikillan toimintaan saatiin hallinnollista selkeyttä.

Kevään aikana järjestettiin I Kiltavaunu kurssi, johon osallistui kym-

menkunta oppilasta. Aktiivijäsenistä koulutukseen valikoitui henkilöt, joilla oli taustalla aiempi panssarivaunun koulutus. Vielä tuolloin ei ollut vaunua olemassakaan, mutta uskoimme hankkeen etenevän. Koulutus toteutettiin Panssarimuseossa olevan vaunun ja kuvataulusarjojen avulla. Loppuhuipentumana Panssariprikaati antoi luvan käyttää koulutuksessa koulutushallin opetusluokkaa havaintovälineineen.

Kuluva vuosi oli myös juhlavuosi niin Panssarimuseolle kuin Panssarikillalle. Panssarimuseo juhli 18.6. näyttävästi 50-vuotismerkkipäiväänsä ja kiltalaiset olivat jälleen tukemassa, järjestelemässä sekä toteuttamassa tapahtumaa.

Syksyllä Panssarikilta puolestaan täytti 60 vuotta. Päivää juhlittiin niin sanotusti täydellä kattauksella sisältäen seppeleiden laskut, päiväjuhlan, juhlalounaan sekä killan syyskokouksen.

Kaksi tasavuosisikymmen juhlaa vaati killalta ja sen jäsenistöltä venymistä ja sitkeyttä, mutta hyvin siitä selvitettiin.

Seuraava vuosi alkoi jälleen juhlan merkeissä. Panssari-lehti täytti 27.1.2012 60 vuotta. Tapahtumaa vietettiin Panssarimuseolla iltatilaisuutena. Paikalla oli kutsuvieraina lehden toimittamiseen vuosikymmenten aikana osallistuneiden henkilöiden ohella suuri joukko lehteä tukeneita yhteisöjä edustajineen.

Kesän alkaessa Killan aktiivijäsenet muodostivat panssarivaunuryhmän, joka osallistui 20.6. Panssariprikaatin Panssaritaitokilpailuun. Killan joukkue saavutti voiton, joka on ainutlaatuisen kiertopalkintona olevan Renaultkilven historiassa. Näin killan jäsenet osoittivat saaneensa erinomaisen



Korsua rakentamassa Rainer Syrjäjä ja Ilmari Kivistö.

peruskoulutuksen Panssariprikaatissa ja pystyneensä ylläpitämään tietotaitojaan reservissä.

Panssaridivisioonana 70 v ja Panssariprikaati 60 v 28.6. tilaisuuteen killan jäsenistö osallistui jälleen suurella joukolla. Paraatin historiallisessa osuudessa liikuteltiin useita museovaunuja.

Taistelunäytöksen alkutahdit antoivat kiltalaiset eräiden yhteistyökumppaneidensa avulla muodostetun panssarintorjuntaryhmän kanssa ampuen piiskatykillä aukean takana olevaa vihollista. Seuraavaksi Sotka hyökkäsi tukemaan Komson vetämän piiskatykin irtautumista. Yleisö sai tuosta osiosta havainnollisen vertailupohjan seuraavaksi esiintyneisiin kalustoihin ja niiden suorituskykyyn.

Aiemmin mainitsemani ”Kiltavaunu”-projekti saatiin maaliin, kun loka-marraskuun vaihteessa tuotiin kaksi BMP-1 tyyppistä panssarivaunua Parolannummelle. Tästä alkoi Telatappiimin toiminta lisääntyä uudella innolla.

Lopuksi voin todeta, että tuona viiden vuoden jaksona Panssarikillan toiminta vakiintui Panssarimuseon ja Panssarimuseosäätiön kanssa yhteistoiminta ympäristöksi, jossa tekeminen tapahtui hyvässä hengessä.

Juha Korkeila, kauteni Panssarikillan puheenjohtajana 2013–2014

Toimintakauden aikana saatiin tuotettua lisää kiltalaisten tarpeiden mukaisia tekemisiä samalla rakentaen yhteistyötä erilaisten sidosryhmien suuntaan. Moni näistä toimista toteutettiin yhteistyössä Panssarimuseon, Panssariprikaatin ja muiden alueellisten yhteistyöorganisaatioiden kanssa.

Esimerkkeinä mainittakoon Panssarimuseon rinnekatoprojektin käynnistäminen ja Leopard-maamerkin aikaansaaminen vuonna 2014 valtatie 3:n ja Parolan ylösajorampin alueelle monen toimijan yhteistyön tuloksena. Rinnekatoprojektin aloittamisen osalta jäi sellainenkin hieno muisto, kun silloisen Panssarimuseosäätiön puheenjohtajan Jari Lemmetyisen kanssa eräänä iltana rullamittailimme, kuinka pitkää katosta uskaltaa piirtää: siinä vedettiin mittaa kyllä ihan tappiin ensimmäisen tasan osalta eli 80 metriin. Ja mahtuihan se siihen!

Panssari yhdistää meitä kiltalaisia monella eri tavalla. Jäsenmäärän vahvistamisen ja kasvattamisen osalta tuotettiin useita eri tapahtumia joukkomme jäsenille ja tuleville jäsenille. Järjestimme parikin perehdytystilaisuutta jo palveluksesta eläköityneiden taistelupanssarivaunujen (T-72 ja T-55) osalta. Samoin elokuun Har-

rastepäivää monipuolistettiin erilaisen maanpuolustusharrastusten esitelytilaisuutena, tosin pienoismalliharrastuksen Armour Challenge -kilpailun ollessa yksi päätapahtumista. Lisäksi kiltaveli Yrjö Yrjösen ideoima kiltakummitoiminta käynnistettiin. World of Tanks -harrastajapäivässä osallistujajoukko oli poikkeuksellisen nuorta. Saimme myös vielä kerran arvoisan sotaveteraanin ja -kamreerin Reino Lehväslaihon yhteen tilaisuuteen esiintymään hänelle tutun T-34-panssarivaunun vierelle.

Oman median osalta avattiin kiltalaisten aloitteesta ja ylläpitämänä Panssarimuseon omat Facebook-sivut. Ne laitettiin heti hyötykäyttöön esimerkiksi Panssarimuseon rinnekatoprojektin joukkorahoituskampanjassa. Tässä etuna oli sivuston kansainvälisyys, joka sitten poiki monenlaisia tukijoita joukkoomme ympäri maailmaa.

Haasteitakin oli, kun Panssari-lehden kirjapaino meni konkurssiin, mutta tästä selvisimme killan toimiston neuvokkuudella siten, että lehden ilmestyminen jatkui edelleen katkeamatta. Korjaustoimet aiheuttivat pitkän iltapuhteen monelle. Taisimme saada jotain takaisinkin konkurssipesältä, joten tappiot jäivät euromäärissä pieniksi. Toinen haaste ja sellaiseksi se edelleen valitettavasti jäikin, oli killan alueellisten yhdistysten toiminnan merkittävä pirstäminen. Muutaman alueyhdistyksen aktiivisuuden laskun johdosta valmisteltiin killan hallituksessa myös erilaisia alasajovaihtoehtoja.

Perinteisen muun toiminnan vuosikellon osalta toteutimme kaikki killan osalta suunnitelman mukaisesti.

Lisäksi voidaan todeta, että killan talokootymäärä saatiin jatkuvalla nousuvallalla trendille. Tässä yhtenä avainratkaisuna oli löytää eri toimintoille oikeat ja innostuneet vetäjät, jotka sitten omilla toimillaan ovat sitouttaneet lisää voimaa aktiivijoukkoomme. Erityisesti tämä korostui museaalisen kaluston käyttö- ja näytösesittelyissä erilaisissa tapahtumissa ympäri Suomenniemeä. Oli erinomaisen hieno ja onnistunut tunne, kun kiltalaiset olivat omana liikkuvana perinnevaunuosastonaan paraatijoukoissa Lappeenrannassa lippujuhlapäivänä vuonna 2014.

Tatu Juurtti, kauteni Panssarikillan puheenjohtajana 2015–2018

Miettiessäni aikaani Panssarikillan hallituksen puheenjohtajana tulevat ensimmäisenä mieleeni kiltalaiset, jotka työpanoksellaan kehittävät kiltaa. He tekivät sitä ennen minun puheenjohtaja-aikaani, sen aikana ja sen jälkeen. Kilta ei olisi mitään ilman sen jäseniä. Yksin puheenjohtaja ei saa aikaan juuri mitään.

Tätä kirjoitusta varten palasin ajassa taaksepäin lukemalla vanhoja killan hallituksen pöytäkirjoja, sillä ajalla on taipumus kullata muistot ja omat saavutukset. Tarkastelen kirjoituksessani töitä, joita on tehty, jotta killan arki olisi mahdollista. Esimerkkini tehdystä työstä käsittelevät telatappien toimintamahdollisuuksien parantamista, killan alueita ja rakennuksia sekä kiltalaisten tietosuojan kehitystä. Aikajakso ajoittuu vuosille 2015–18.

Heti toimikauteni alussa telatappi toivat esiin toivomuksensa osallistua aikaisempaa aktiivisemmin kaluston



Leopard 2A4 -vaunu saatiin maamerkiksi moottoritien varteen Parolan rampille. Vapun päivästä 2014 alkaen Leopard on kertonut ohikulkijoille – Parolassa on panssareita. Kuvassa vasemmalta Heikki Härtsiä, Juha Korkeila, Heidi Rämö ja Pekka Järvi.



Piilopirtin tanssilava on ollut monessa käytössä. Tanssien järjestämisen päätyttyä lavaa on käytetty näyttelytilana. Katon uusiminen on aina säilytettävän rakennuksen tärkein kohde. Jos vesi ei tule luvatta sisään, pysy rakennus kunnossa. Tänä vuonna tanssilavaa uudistetaan jälleen ja siitä saadaan entistä toimivampi näyttelytila.

huoltoihin ja korjauksiin. Keskusteluisa tavoitteeksi lisättiin myös vaunujen turvallinen käyttö, jossa painopisteenä oli ulkopuolisille tarjottavat vaunujelut. Asiat etenivät pienin askelin, jossa käytännön toteutuksesta vastaavien ihmisten halu löytää toimivat ratkaisut oli keskeisessä asemassa. Aivan kauteni lopussa valmistelutyö oli edennyt pisteeseen, jossa pajalla järjestettiin telatappien talkoita. Edellytyksenä kehitykselle oli teletappien aktiivisuus ja heidän keskuudessaan määrittämä selkeä vastuutaho.

Killan kiinteistöjen maa-alueen käytössä ratkottiin käytännön asioita Panssarimuseosäätiön, Elenia Verkko Oy:n ja Hämeenlinnan Seudun Vesi Oy:n kanssa. Panssarimuseosäätiön kanssa oli sovittava rakentamisesta killan omistamalle museon alueelle, jotta tankkikatosten rakentaminen voitiin aloittaa ja saada päätökseen. Päädymme maanvuokrasopimukseen, jossa Panssarikilta vuokrasi muodollisella hinnalla Panssarimuseosäätiölle tankkikatosten vaatiman alueen 50 vuoden määräajaksi. Kiinteistön omistus jäi edelleen killalle, ja säätiö sai mahdollisuuden rakentaa Panssarimuseon pitkään kaipaamat katokset.

Elenia Verkko Oy:n ja Hämeenlinnan Seudun Vesi Oy:n yhdyskuntatekniset laitteet ovat rasitteena usealla Panssarikillan omistamalla kiinteistöllä. Niiden vaikutus rakentamattomien Piilorinteen ja Kauniston tilojen alueella on merkittävät, sillä rasitteet vaikuttavat kyseisten kiinteistöjen jatkokäyttömahdollisuuksiin. Elenia Verkon maankäyttöasiassa oli kyse tilojen keskeltä kulkevan ilmajohdon korvaa-

misesta maakaapelilla. Neuvotteluisa uusi kaapeli sovittiin rakennettavaksi tilojen pohjoisrajoja mukaillen, joten kiinteistöjen jatkokäyttömahdollisuudet paranivat siltä osin.

Yhtä hyvin ei käynyt neuvotteluissa Hämeenlinnan Seudun veden kanssa. He halusivat uusia Piilorinteen ja Kauniston keskeltä kulkevan viemäriin, mutta eivät halunneet siirtää sitä tilojen pohjoisrajalle. Neuvottelujen lopputuloksena uutta viemäriä ei rakennettu, mutta vanha viemäri jäi alkuperäiselle paikalle. Sille emme voineet mitään, sillä asia oli sovittu edellistä sijoituspäätöstä käsiteltäessä.

Panssarimuseon aitojen sisäpuolella tanssilavan katto uusittiin ja pihan hulevedet saatiin hallintaan. Katon

korjauksesta tuli ennakoitua suurempi, sillä rakenteita jouduttiin uusimaan arvioitua enemmän. Siitä huolimatta voidaan todeta, että korjaus kannatti, sillä se toi tanssilavalle vuosikymmeniä lisää käyttöikä. Ilman kiltalaisten järjestämiä lahjoituksia remontista olisi tullut kalliimpi. Museon pihan hulevesiremontin jälkeen Tankkitupaan pääsi suoraan, syvää vesilammikkoa kiertämättä, myös sateella.

Euroopan unionin yleisen tietosuojasetuksen ja sitä täydentävän tietosuojalain tarkoituksena on turvata aikaisempaa paremmin kansalaisten arkaluontoiset tiedot digitalisoituvassa maailmassa. Säännökset tulivat voimaan vaiheittain vuoden 2019 alkuun mennessä. Niiden vaikutusta pohdittaessa killan hallituksen oli muun muassa arvioitava, mitä tietosuojaperiaatteet tarkoittavat ja miten niitä käytännössä toteutetaan. Esimerkiksi henkilötietojen käsittely oli suunniteltava ja dokumentoitava tarkasti. Tietojen käsittelylle tuli aina olla laissa säädetty oikeusperuste, kuten suostumus. Peruste oli määritettävä ennen käsittelyn aloittamista, sillä käsittelyn alettua perustetta ei voi enää muuttaa eikä vaihtaa. En avaa säännösten sisältöä enempää, sillä jo edellä kuvatussa esimerkistä käy ilmi, että säännösten tekstiä ei ole helppoa siirtää käytännön toimiksi. Onneksi kiltalaisissa on asiantuntijoita tälläkin alalla, joten perustyö saatiin kunniakkaasti päätökseen ennen määräaika.

Kirjoituksessa olen nostanut esiin eri tehtävissä toimivien kiltalaisten ja toimiston tekemää valmistelutyötä, joka vaati aikaa, paneutumista ja määrätietoisuutta. Kaikella toiminnalla on kuitenkin yhteinen päämäärä: ylläpitää ja edistää Panssarikillan asiaa. Olen ylpeä, että olen saanut olla osa tätä joukkoa ja työtä.



Panssarijoukot 100 vuotta –paraatiin osallistui Panssarimuseon liikkuva ryhmä killan vaunumiestöjen toimesta.

**Reijo Järvinen, kauteni
Panssarikillan puheenjohtajana
2019-**

Sata vuotta suomalaisia panssarijoukkoja oli Panssarikillan toiminnan keskiössä vuoden 2019 aikana. Panssarijoukkojen juhlaa vietettiin heinäkuussa Parolannummella. Panssarikilta ja sen jäsenet olivat aktiivisesti sekä näkyvästi mukana juhlapäivän vietossa. Juhlapäivän ohjelmassa museokalusto esiintyi panssarikiltalaisten, Telatappien, liikuttamana. Panssarimuseon kaluston mukanaolo kattoi isosti koko suomalaisten panssarijoukkojen kehityskaaren.

Juhlapäivänä tarkastellaan menynyttä ja kunnioitetaan merkittävien toimijoiden työtä ja muistoa. Panssariprikaati ja Panssarikillan eri osastot toteuttivat Panssariprikaatin silloisen esikuntapäällikön Kimmo Hartikaisen johdolla seppeleiden laskun panssarijoukoille tärkeiden henkilöiden haudoille. Tämä tehtävä otettiin vastaan. Se hoidettiin ryhdikkäästi ja sepeleet laskettiin koruttomin kunnianosoituksin. Panssarikiltaa avusti toteutuksessa Koillis-Savon veteraaniperinnetoimikunta. Se laski sepeleen Kaavin hautausmaalla Albert Räsäsen hau-

dalle, pitäen samalla pienimuotoisen muistotilaisuuden.

Seppelarioiden toiminta ja yhteistyö yhdistysrajat ylittäen olivat kiltatoimintaa parhaimmillaan, kuin korostan panssarihenkisyysvaltakunnallista ulottuvuutta. Sepeleet laskettiin Sven Björkmanin, Albert Räsäsen, Viljo Laineen, Lauri Heinon, Birger Kvikanin, Olli Aulangon, Börje Brotellin, Reino Lehväslaihon ja Ruben Laguksen haudoille.

Koronaviruksen aiheuttama pandemia levisi Aasiasta Eurooppaan ja Suomeen kevään 2020 aikana. Pandemia muutti kaikkien yhteiskuntien toimintaa tuoden erilaiset rajoitukset arkeen. Kaikki ihmisten kohtaamiseen liittyvät tilaisuudet peruttiin. Panssariyhteisössämme sillä oli eniten vaikutuksia Panssarimuseon toimintaan. Tapahtumien, luentojen peruuntuessa ja museon sulkeutuessa panssarikiltalaisten mahdollisuudet osallistua toimintaan vähenivät.

Telatappien osalta toimintaa jatkettiin osastoituina vuorovetoisesti. Toimintaa vietiin eteenpäin ja asiat etenivät. Panssarikiltalaisille erityisen arvokas asia, Panssari -lehti, ilmestyi normaalisti. Sen rooli olikin keskeinen panssarihenkisyysylläpitämisessä

koronakuukausien aikana. Kevätkokous siirrettiin ja pidettiin vasta kesäkuussa. Vuorovaikutus Panssariprikaatin kanssa meni tauolle. Killan retkiä ja tutustumismatkoja Panssarikillan harjoituksiin ei voitu toteuttaa, kuten ei myöskään osallistumisia varusmiesten juhlahetkiin. Myös perinteiset kunnianosoitukset ja lippartiot peruttiin. Täytyy kuitenkin todeta, että vaikka koronalla oli vaikutusta, se ei kuitenkaan pysäyttänyt Panssarikillan toimintaa. Se ohjasi ja muokkasi ajattelua avarammaksi. Etävuorovaikutus nosti päätään.

Digitaaliset välineet nousivat entistä enemmän esille. Panssarikillan Facebook aktivoitui mukavasti. Muis-toja jaettiin ja panssaritekniistä tietoutta jaettiin aktiivisesti. Telatappi-päivityksiä alkoikin kertyä säännöllisesti some-kanaville. Myös Panssarikillan hallituksen käyttöön tulivat etämenetelmät.

Digiloikkaa tehtiin pakon ohjaamana, mutta se tarjoaa uusia väyliä tulevaisuudessa, varsinkin kauempana Kanta-Hämeestä asuville kiltalaisia, osallistua Panssarikillan toimintaan. Miten muutokset menevät käytäntöön, siihen palataan seuraavissa historia-katsauksissa.

KULJETUSLIIKE KOSKELAINEN OY

Merventie 19, 13720 Parola
puh. 03-6372 372



Henkilöautojen ja pakettiautojen
huollot ja korjaukset

T:mi Katalinan Auto

Keskitie, 13800 Katinala. P. 03-672 3591



PAINOKIILA OY

Kuormatie 12
03100 Nummela
Puhelin 020 7401 271
www.painokiila.fi



JTR-Rakennus Oy

Hämeenlinna

**AKAA - LEMPÄÄLÄ - URJALA
VALKEAKOSKI - VESILAHTI**

Maakuntalehti
Etelä-Pirkanmaa

Virtaa AJASSA

Asioita, ilmiöitä, ihmisiä!

Lue ja tutustu!

Myös netissä!

www.virtaaajassa.fi

**KALLIO- JA SORAKIVIAINEKSIÄ
TOIMITETTUNA:**

Hämeenlinna, Hattula, Janakkala,
Riihimäki, Hausjärvi.

Puh. 020 161 6260

Hämeen Kuljetus Oy • Hämeenlinna
www.hameenkuljetus.fi

**Hämeen
Kuljetus Oy**